

Misijní zpravodaj

NEPRODEJNÉ

TÉMA ČÍSLA: **400 LET ORGANIZACE PRO MISIE**

2022 / **32**

4 Rozhovor s Leošem Halbrštátem

17 Pauline Jaricot a Živý růženec

7 Kongregace pro evangelizaci národů

20 Poselství k Misijní neděli

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO SV. PETRA APOŠTOLA
 PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ
 PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY

EVROPA

VATIKAN

JIŽNÍ AMERIKA

PARAGUAY

Z ČESKÉ REPUBLIKY SPOLEČNĚ POMÁHÁME V TĚCHTO ZEMÍCH

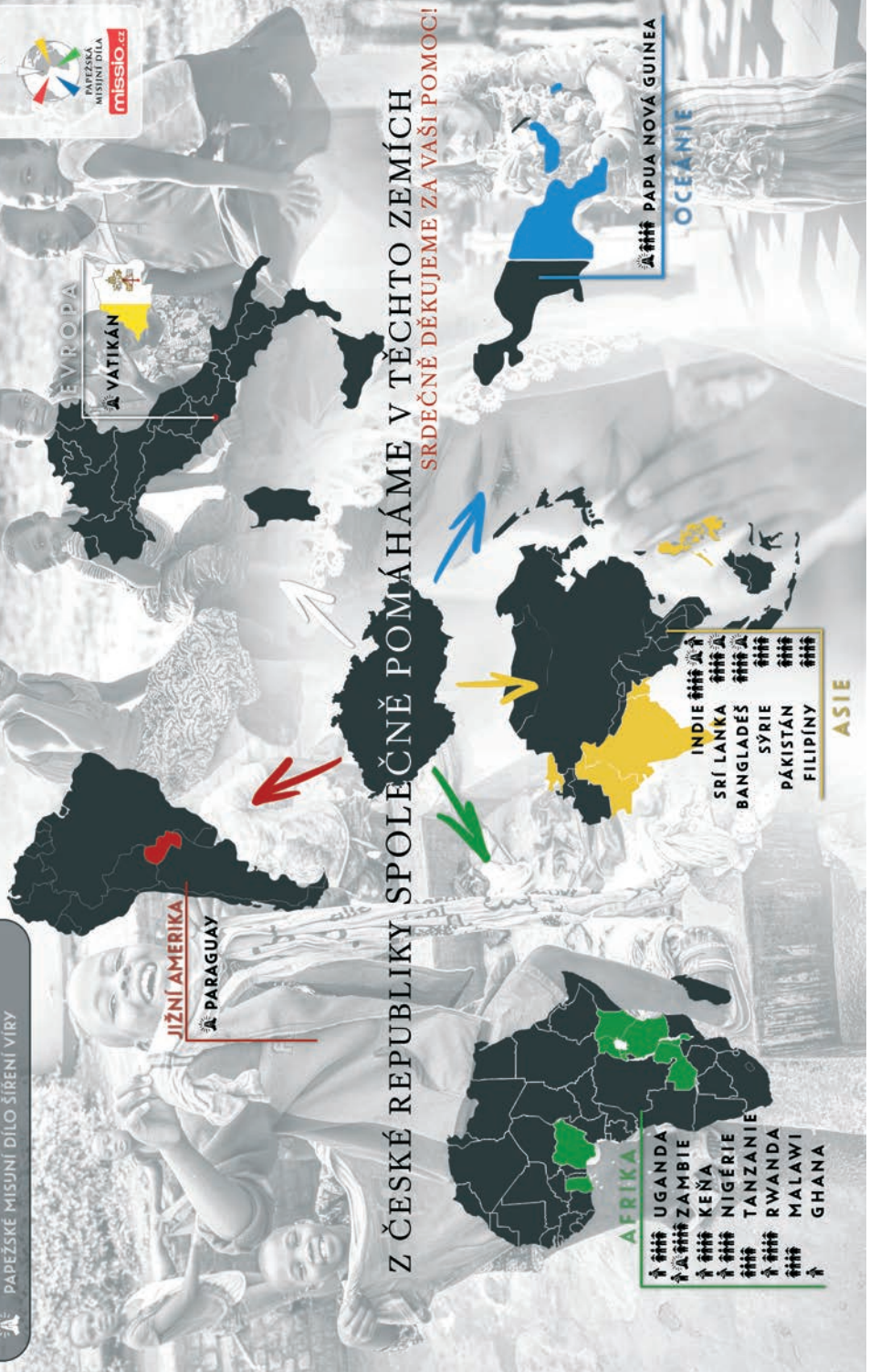
SRDČENĚ DĚKUJEME ZA VAŠI POMOC!

- AFRIKA**
- ††††† UGANDA
 - ††††† ZAMBIE
 - ††††† KENĀ
 - ††††† NIGĚRIE
 - ††††† TANZANIE
 - ††††† RWANDA
 - ††††† MALAWI
 - ††††† GHANA

- ASIE**
- ††††† INDIE
 - ††††† SRÍ LANKA
 - ††††† BANGLAĎĚŠ
 - ††††† SÝRIE
 - ††††† PĀKISTÁN
 - ††††† FILIPÍNY

OCEÁNIE

††††† PĀPUA NOVĀ GUINEA

Milí přátelé misií,

jako téma pro podzimní číslo Misijního zpravodaje jsme zvolili připomínku čtyřstého výročí založení Kongregace pro evangelizaci národů. Papežská misijní díla jsou její nedílnou součástí, a tak se nám zdálo, že bližší představení jednoho z úřadů papežské kurie bude jedinečně přínosné. V dnešní době více než kdy jindy platí, že nedostatek věrohodných informací má mnohdy za následek divoké spekulace a rozvoj konspirativního vidění světa. Pokud jako křesťané chceme vystupovat jako „sůl země a světlo světa“, musíme začít sami u sebe.

Nedílnou součástí obsahu je dopis papeže Františka k letošnímu Světovému dni misií, který bude v neděli 23. října. Papež v něm opět vyzdvihuje důležitost misijního zápalu pro duchovní život křesťana. Jak píše: „*Jít až na konec země je pro Ježíšovy učedníky všech dob velkou výzvou. Stále více je musí vést k tomu, aby vykročili za hranice svých obvyklých lokalit a nesli dál svědectví o Kristu. Přes všechny výhody moderního cestování jsou i dnes na světě území, kam Kristovi misionáři ještě nedonesli radostnou zvěst o jeho lásce. Žádná oblast lidského života nemůže stát mimo pozornost misijního poslání Kristových učedníků. Kristova církev bude stále vycházet vstříc novým obzorům země, ať již sociálním nebo existenciálním. Půjde za lidmi do všech míst a prostředí na okraji společnosti a bude vydávat svědectví o Kristu a jeho lásce všem lidem ze všech národů, kultur, jakéhokoli společenského postavení. V tomto duchu půjde vždy o missio ad gentes, jak nás tomu naučil 2. vatikánský koncil, protože církev se musí stále snažit překračovat svůj stín, vycházet za své hranice a všude svědčit o Kristově lásce.*“

Dozvíte se zde také další informace o aktuálním dění, nových misijních materiálech a plánech do budoucna.

Na závěr bych Vám všem chtěl srdečně poděkovat za štěrnost, kterou jste projevili při sbírkách během loňské misijní neděle. Z fondu Papežského misijního díla šíření víry v České republice jsme v letošním roce pomohli chudým lidem v Zambii, Bangladéši, Indii, na Srí Lance, v Paraguayi a Papui Nové Guineji částkou skoro 17 milionů korun. V těchto zemích podporujeme katechisty, místní křesťanská rádia, stavby a opravy kostelů, řeholních domů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky, vzdělávat se a více poznávat Boha. Podáváme pomocnou ruku všem potřebným. Víím, že nás nečeká lehké období, přesto věřím, že na pomoc daleko chudším lidem ani v letošním roce nerezignujete a otevřete jim svá srdce. Děkuji také za modlitby a další formy pomoci misiím.

Žehnám Vám

Leoš Halbrštát

Leoš Halbrštát, národní ředitel Papežských misijních děl v České republice, na generálním shromáždění PMD v Lyonu

Misie jsou pevnou součástí života církve

O minulosti a současnosti Kongregace pro evangelizaci národů, která v letošním roce slaví 400 let od svého založení, jsme si povídali s národním ředitelem Papežských misijních děl v České republice Leošem Halbrštátem.

● Kongregace pro evangelizaci národů není úplně neznámým pojmem, v médiích se občas s jejím jménem setkáme, ale přesto se zptám. Jaké činnosti zastřešuje?

Jedná se o jeden z úřadů papežské kurie. Jeho nejdůležitějším úkolem je péče o misijní země, o takzvané misie ad gentes. Čili je zaměřen na šíření víry v zemích, kde se dosud neseťkali s křesťanstvím, které se tu teprve šíří, a následně má za úkol ve všech směrech o tyto mladé církve pečovat. Převážně se jedná o společenství v zemích dříve označovaných jako země třetího světa, ale v zásadě jeho činnost pokrývá celý svět. Počátky úřadu spadají do období zámořských objevů, kdy Evropané začali více pronikat na jiné světadíly. Objevitele vždy následovali misionáři, kteří se snažili hlásat v nově objevených zemích evangelium.

● S tím trochu souvisí současná kontroverze, kdy se ukazuje, že přístup státní moci a misionářů nebyl k původním obyvatelům úplně nejprávnější.

Je to skutečně citlivá otázka, ale myslím, že bychom k ní měli přistupovat se zdravou kritičností. Nelze posuzovat společenskou atmosféru a zvyklosti, řekněme 17. století optikou 21. století. Společnost i církev se za tu dobu vyvinula, a to, co nám dnes připadá jako kontroverzní, našim předkům ani zdaleka tak hrozné nepřipadalo. Tím samozřejmě nechci omlouvat zjevné přešlapy jako násilné vnucování křesťanství, fenomén otroctví a podobně. Na druhou stranu známe řadu pozitivních příkladů jako například jihoamerické indiánské redukce, kdy naopak jezuitští misionáři chránili původní obyvatel před zvláštní státní mocí. Stejně tak jinde misionáři

přinášeli do chudých oblastí vzdělání, zdravotní péči a nové způsoby hospodaření.

● **Co si můžeme představit pod péčí o nové církve?**

V podstatě celý chod organizace. To, co v jiných, takzvaně původních křesťanských zemích zajišťují jiné kongregace, u misijních zemí zajišťuje právě Kongregace pro šíření víry. Ať se jedná o spojení s papežskou kurií, jmenování biskupů, vůbec ustanovování diecézí a dalších správních celků, financování činností církve a tak dále. Proto jsou součástí kongregace i Papežská misijní díla, která představují nástroj, který pomáhá financovat a organizovat život v těchto zemích.

● **Na vztah Papežských misijních děl a Kongregace pro evangelizaci národů jsem se právě chtěl zaměřit.**

Papežská misijní díla jsou součástí kongregace. Spadá pod ni sekretariát prezidenta

Mayline, dívka, která prožila zázrak na přímlovu Pauline

Papežských misijních děl a jednotliví generální sekretáři, kteří celý chod organizují. Právě do Vatikánu přicházejí žádosti o financování jednotlivých projektů a podle množství peněz, které jsou k dispozici, se tu sestavují rozpočty a výše podpory jednotlivých zemí. Konkrétní realizace pak samozřejmě záleží na národních kancelářích, ale základní parametry dostává pomoc zde. Jsou zkrátka servisní organizací kongregace.

POHLED DO HISTORIE MISÍ

Otroctví africké ženy

Mezi pohany, neznajícími křesťanských zákonů, bují ještě právo silnějšího. Rodiče považují své dívky, zvláště dívky, za kapitál, jimž si opatřují pohodlný život. Nedospělé dívky prodávají za několik kusů dobytka neb je vyměňují za různé zboží. Černošský manžel, vlastně pán a velitel, považuje svou ženu za prostředek k ukojení svých vášní, své hrabivosti a lenosti. Otiskujeme zde úryvek z dopisu afrického misionáře, aby se naši čtenáři přesvědčili, jak tyto hnusné poměry brání pokřesťanění Afriky. Proto afričtí misionáři tak úpěnlivě prosí o prostředky „k založení křesťanských rodin“, z nichž jedině může vykvést nová křesťanská Afrika.

P. Trilles, misionář v Gabunu, píše: „Jistou naši malou roztomilou chovanku prodal její

nečitelný otec starému pohanskému nemravovi, který ji chtěl za ženu, ač již měl několik žen. Přes zoufalý nárek a úpěnlivé prosby bylo nebohé děcko zavlečeno do vzdálené smutně proslulé vsi Esi, kde onen hanebník žil. Když jsem se o tom dozvěděl, spěchal jsem ihned do Esi, ale bohužel marně. Jsou věru okamžiky v životě misionářově, kdy snadno by zešílel pro nedostatek peněz. Jak rád by vyměnil mnohdy veškerou krev srdce svého za zlato, jímž by mohl zmírniti hroznou bídu a útrapy svých svěřenců. Kdybych býval tehdy měl aspoň sto franků, mohl jsem nebohé dítě vykoupiti a zachrániti.“

Článek vydaný v Klavenském kalendáři na rok Páně 1921, 5. ročník, 1920.

● **Mluvíme o hmotné pomoci misijním zemím a vnější organizační struktuře církve, ale jak se činnost kongregace projevuje na duchovní rovině?**

Výchova, propagace, připravenost k misijní činnosti je prvořadým úkolem, který má Kongregace pro evangelizaci naplňovat. Z tohoto důvodu má národní ředitel Papežských misijních

děl významnou úlohu v tom, aby přiblížil tento smysl pro misie v každé diecézi a prostřednictvím diecézních institucí všem pokřtěným. Stejně tak je důležitá modlitba za misie. Papež František vytrvale opakuje, že předmětem evangelizace je Duch svatý, my jsme pouze jeho spolupracovníci, kdežto misie je Jeho dílem.

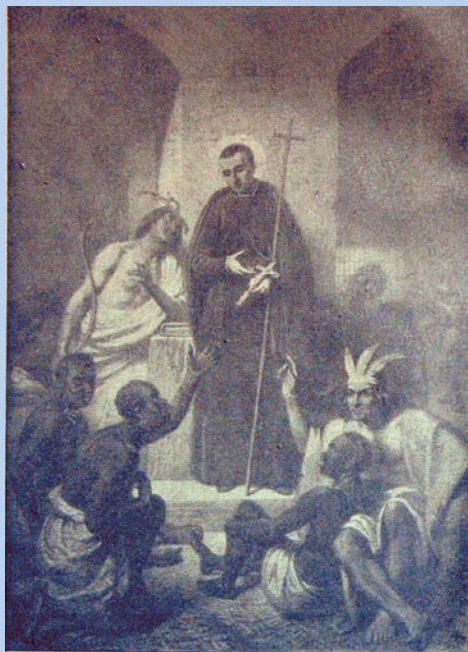
Připravil Luděk Bárta

POHLED DO HISTORIE MISÍ

Modloslužba černochoů

Onemocní-li pohanský černocho, potká-li co ho nelibého, má-li starosti a spatří-li libovolný, nápadný předmět, na příklad kost, podivně zkroucenou větev, neznámý plod a podobné, ihned si pomyslí, že jest to božstvo, které mu může v jeho soužení pomoci. Opatrně zvedne takový předmět, odnese si jej domů a obětuje mu. Pak je vezme s sebou k pohanskému knězi, který mu jej jaksi posvěti na modlu. Zařkáváje jej, pokropí jej libovolnou tekutinou, na příklad nějakým lékem nebo krví, a modla je hotova. Samozřejmě dostane pohanský kněz za svou námahu přiměřenou odměnu, kozu, ovci nebo pár kuřat, a ubohý černocho pevně věří, že mu nová modla pomůže.

Koří se jí a obětuje jí, aby si ji naklonil, dává jí obětovati pohanským knězem, a když ho přes to nezbaví jeho soužení, rozhněván ji vyhodí ze své chýše a jde si hledati nové božstvo, novou modlu. Pakli ho však v době uctívání nové modly potká co příjemného, neb jsa nemocen se pozdraví, stoupne modla v ceně, důvěřivý černocho jí znovu obětuje a pak ji nosí zavěšenou na krku. Při novém soužení a trápení hledá si však přes to novou modlu. Tak přišel kdysi starý náčelník do misie. Od hlavy až k patě byl ověšen různými věcmi, kostmi, růžky, kamínky, kousky dřeva, řezbami, malými lasturami a podobnými věcmi, které, jakmile se hnul, protivně chřestily a klapaly. Všecky tyto

Svatý Petr Klaver apoštol černochoů.

předměty byly modly! Misionář snažil se mu vysvětliti bláhosť modloslužby, ale stařec mu vážně odvětil: „*Tato kůstka mně kdysi zachránila život, tento růžek mne sílí a osvězuje, tato lastura mne před lety uzdravila,*“ a tak každému předmětu připisoval nějakou zásluhu o sebe. Ubožákovi nebylo pomoci.

Článek vydaný v Klaverském kalendáři na rok Páně 1923, 7. ročník, 1922.

Misionář Erik Jansson křtí domorodce v brazilském městě Guarany na počátku 20. století.

Kongregace pro šíření víry slaví 400 let od svého založení

Křesťanství je od svých počátků misijním náboženstvím, které je založeno na myšlence předávat evangelijní zvěst všem národům a lidem. V průběhu dějin se formy tohoto šíření samozřejmě vyvíjely podle dobových zvyklostí a zkušeností. V roce 1622 vznikla v Římě Sacra Congregatio de Propaganda Fide, tedy nynější Kongregace pro evangelizaci národů. V následujících řádcích zkusíme přiblížit náplň jejího působení, praxi fungování a její provázanost s Papežskými misijními díly.

Vznik a hlavní úkol

V období konce 15. až začátku 17. století se musela církev vyrovnávat s razantní proměnou světa. Zámořskými objevy a rozvojem nových námořních cest se Evropanům otevřely netušené obzory. S překvapením zjistili, že spolu s nimi obývají planetu, jejíž pravou podobu teprve objevovali, další miliony lidí v dosud neznámých civilizacích, kteří ještě nepoznali křesťanství. Touha přinést zvěst evangelia i jim, tak přirozeně velmi vzrostla.

Zároveň se církev tou dobou musela potýkat s rozkolem ve vlastních řadách, kdy vystoupení bývalého augustiniána Martina Luthera v roce 1517 proti odpustkům a dalším církevním nešvarům doslova protrhlo hráz dosavadní jednoty a v mžiku vznikaly nové a nové reformované církve. Ty nacházely různou míru pochopení u panovníků, šlechty, měšťanů či dalších podporovatelů, a rázem se náboženská mapa Evropy během 16. století zcela proměnila. Římská kurie společně s papežem

reagovala v letech 1545–1563 svoláním reformního Tridentského koncilu, který měl za úkol vymezit se vůči nově založeným církvím a zároveň provést svoji vlastní reformu, která by reagovala na potřeby doby. Nově přijaté návrhy a vize však nacházely cestu do praxe jen velmi pomalu. Navíc přišlo období poměrování sil jednotlivých zemí a konfesí i na poli válečném, takže vznik nové kongregace, která by zaštitila misijní činnost, tedy evangelizaci

Trochu statistiky

Pod Papežské misijní dílo sv. Petra apoštola dnes spadá 800 seminářů, rozdělených do 222 kněžských seminářů s celkem 23 138 kandidáty kněžství (68 % v Africe, 28 % v Asii, 3 % v Americe a 1 % v Oceánii), které doprovází 1 749 formátorů; 120 propedeutických seminářů s 6003 připravujícími se seminaristy (87 % v Africe, 12 % v Asii a 1 % v Americe), které doprovází 411 formátorů; 439 menších seminářů s celkem 50 239 seminaristy mladšího věku (75 % v Africe, 20 % v Asii, 3 % v Americe a 2 % v Asii). Celkem je zde tedy 76 367 seminaristů, které doprovází 2160 formátorů.

národů a vytváření církví v rámci nově evangelizovaných národů, se přesunul do ustálenější podoby až v roce 1622. Přes proměny způsobu vedení se její cíl po celou dobu existence nemění. Má pomáhat římskému biskupovi při podpoře misijní spolupráce, aby bylo stále zřejmější a účinnější, že celá církev je ze své podstaty misijní, a aby si celý Boží lid uvědomoval svůj misijní závazek a spolupracoval na něm modlitbou, svědectvím svého života a ekonomickou podporou. Z tohoto pohledu jsou aktivity Kongregace pro evangelizaci národů jakousi servisní službou mladým církvím. Kongregace má územní působnost a přebírá různé povinnosti, které v případě starších církevních společenství přísluší jiným římským dikasteriím, jako je zřizování (zakládání, změny, rušení) a zajišťování jednotlivých církví (jmenování biskupů a jim rovných církevních představitelů), jako i výkon biskupského úřadu na misijních územích. Kongregace se také zabývá záležitostmi týkajícími se formace diecézního kléru (zejména v seminářích), kněžské služby, řeholního a zasvěceného života, apoštolátu katechetů a života laických věřících. Kompetence dikasteria byly rozšířeny o některá „zvláštní zplnomocnění“ týkající se kázně duchovních a zasvěcených osob v misijní církvi. V současné době se v čele kongregace nachází filipínský kardinál Luis Antonio Tagle.

POHLED DO HISTORIE MISÍ

Jeníček z Hararu

Píše P. Damas, kapucín misionář v Habeši

Je to sirotek, asi 4letý. Neznáme ani jeho domova, ani jeho rodičů. Jest jedním z dětí, které lidé pohodili dravé zvěři na pospas. Ale anděl strážný bděl nad ním, a Jeníček je dnes na misi v Hararu. Je to černoušek zcela zvláštní, na svůj věk rozumu velmi vyspělého. Je vážný,

klidný a za jeho očima, které září jako hvězdy, jako by tkvěly myšlenky velmi hluboké. Chování tohoto hošíka je vznešené, ukázněné, přímo majestátní.

Jednoho dne zpozoroval, že kněz zpovídá v kostele. Tiše se vydal tam i Jeníček. I on měl co říci Otci-zpovědníkovi. Dospělí jeden po druhém přistupovali ke zpovědnici a potom odešli k oltáři, aby se modlili uložené pokání. Jeníček nikterak nespěchal. V koutku kostela tiše a trpělivě čekal. Teprve když kněz se chystal k odchodu, přiblížil se

Současná podoba

Chod kongregace v současné době kromě kardinála prefekta, sekretáře, pomocného sekretáře a podsekretáře zajišťují tři vedoucí různých kanceláří – dvou v sekretariátu a jedné

a pravit: „*Chci se zpovídati. Dopustil jsem se mnohých hříchů.*“

Kněz se podíval na hochu, vzal ho za ruku a šel s ním před kostel. Tam se posadil na kámen a vzal malého hříšníka na klín. A potom si něco dlouho vyprávěli... Nakonec kněz se tázal: „*Jeníčku, kde je Pán Bůh?*“

Hošík se postavil, natáhl ruku, jak jen mohl vzhůru a pravit: „*Tam – nahore!*“ Potom vzal kněze za ruku, vedl ho do kostela před svatostánek a pravit šeptem, ukazuje rukou:

Trochu statistiky

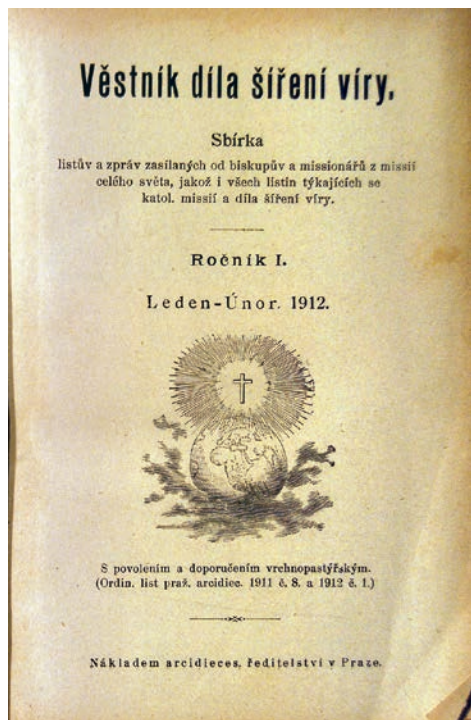
V oblasti misijní spolupráce dikasterium prostřednictvím Papežských misijních děl dohlíží na mnoho projektů pro církve a bohoslužby, stejně jako na četné vzdělávací, zdravotnické a mnohé další rozvojové projekty. Podle údajů z roku 2020 funguje přibližně 29 300 mateřských škol, 60 100 základních škol a 26 640 středních škol. V oblasti zdravotní péče je to přibližně 2680 nemocnic, 7990 ambulancí a 530 leprosárií.

administrativní, dále dva vedoucí archivů – novodobého a historického – a dalších 60 zaměstnanců. Práce je rozdělena podle zeměpisných oblastí a jazykových znalostí. Každý den dostává Kongregace různé zprávy od apoštolských nunciů, biskupských konferencí, diecézí a různých dalších institucí. Popisují situace týkající se vztahů mezi církví a státem, evangelizace, pastore, inkulturace, formace, správy, profilu církví, obsazování biskupských úřadů a zvláštních případů. Všechny tyto otázky jejich zapisovatelé prostudovali a opatřili poznámkami. Některými se podle jejich povahy nebo naléhavosti zabývá denní setkání

„*A zde!*“ Potom se chytil oběma rukama za prsa a řekl: „*A zde uvnitř!*“

Kněz mlčel. Odkud měl ten hošík tak nesmírnou lásku k Bohu? Kdo ho naučil pravdám tak hlubokým, kdo vdechl mu tak předčasně velikou touhu po svatém přijímání? – Jeho svatý anděl strážný! Přivedl Jeníčka na misii, provází ho tímto životem... a snad brzy ho doprovodí do nebes.

Článek vydaný v časopise pro děti Černoušek, ročník 27, 1940.

Ukázka obálky a obsahu dobového misijního časopisu z počátku 20. století.

představených, právní komise, po konzultaci (v případě potřeby) se státním sekretariátem, či týdenní nebo řádné shromáždění kongregace (setkání členů dikasteria přítomných v Římě, kardinálů a biskupů, k projednání ustanovení nebo jiných záležitostí týkajících se misijní církve), pravidelná plenární shromáždění a nakonec audience prefekta u Svatého otce.

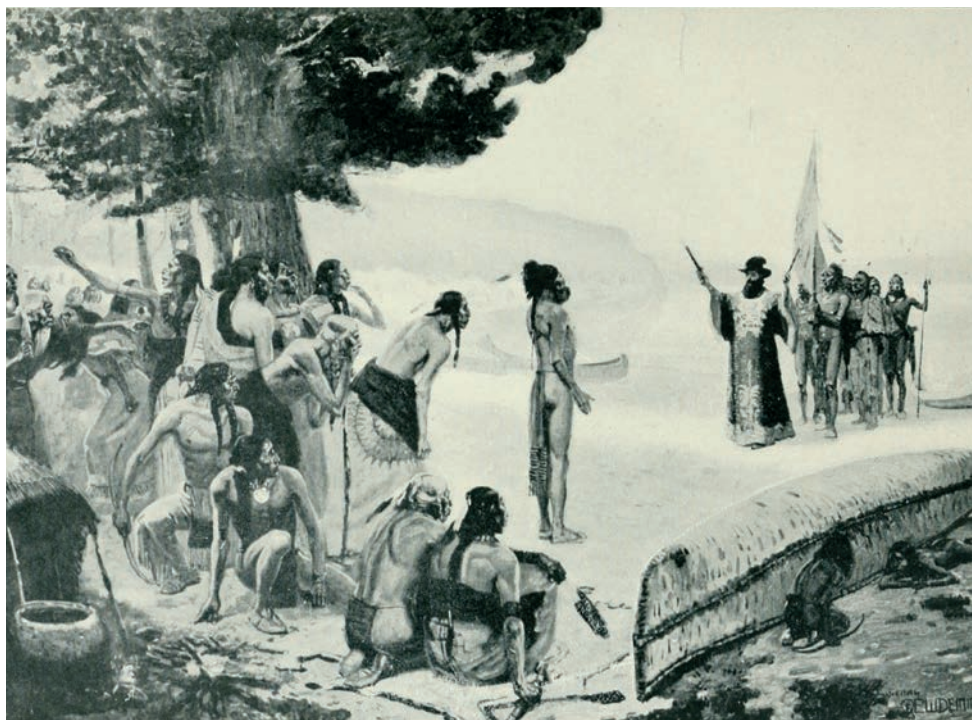
Kromě seminářů v misijních zemích má kongregace přímo v Římě papežské koleje pro formaci kléru, který se zde připravuje na své poslání ve světě: Papežská Urbanova kolej (založena 1627) pro formaci seminaristů, Papežská kolej sv. apoštola Petra (založena 1946) a Papežská kolej sv. apoštola Pavla (založena 1965) pro formaci kněží z misijních zemí. Kolej sv. Josefa při univerzitě Urbaniana, která v minulosti ubytovávala katechety, je nyní

určena pro kněze (rektory, formátory a učitele seminářů), kteří se účastní půlročních zdokonalovacích programů na Papežské univerzitě Urbaniana. Samotná univerzita také patří k institucím přímo podřízeným kongregaci. Kolej Mater Ecclesiae v Castelgandolfo je vyhrazena řeholnicím. Do jurisdikce Kongregace pro evangelizaci národů spadají také instituty zasvěceného života, které byly zřízeny na misijních územích nebo tam působí, a také společnosti apoštolského života, které byly zřízeny ve prospěch misíí.

A jak je to s Papežskými misijními díly?

Jak poznamenává prefekt kongregace kardinál Luis Antonio Tagle: „Papežská misijní díla jsou celosvětovou sítí modlitby, obětí a lásky, která slouží Svatému otci v jeho péči

Misionář toužící předávat Kristovu radostnou zvěst přichází mezi domorodé indiány v Michiganu.

o hlásání evangelia a o pomoc mladým církvím na územích závislých na Kongregaci pro evangelizaci národů.“ Tímto způsobem jsou právě s ní nedílně spojena. Prostřednictvím univerzálního fondu solidarity se finančně pomáhá místním církvím v misijních územích, východním a latinskoamerickým církvím při jejich pastorační a evangelizační činnosti. Každá národní kancelář samozřejmě zveřejňuje své aktivity a financované pastorační projekty na svých místních internetových stránkách. Kromě toho biskupové zasílají do ústředí Papežských misijních děl v Římě zprávy o uskutečněných projektech, které jsou zdokumentovány fotografiemi a videozáznamy. Tyto zprávy jsou rovněž zasílány národním ředitelům, kteří s nimi následně seznamují dárce. Každý, kdo se podílí na životě a práci center modlitbou a dary, může vidět jejich plody.

Je třeba poznamenat, že existuje pět římských kolejí podporovaných z darů Papežského díla šíření víry, na které přijíždějí stovky kněží a řeholnic z misijních zemí, aby zde pokračovali ve studiu. Kongregace díky podpoře Papežských misijních děl každoročně nabízí přibližně 500 stipendií pro seminaristy, kněze a řeholnice z misijních území a mladých církví.

Kongregace pro evangelizaci národů pokrývá finanční potřeby prostřednictvím správy svého movitého a nemovitého majetku. S přispěním Papežských misijních děl podporuje pastorační činnost místních církví prostřednictvím běžných ročních nebo mimořádných dotací na konkrétní projekty. Kromě toho financuje také Papežskou univerzitu Urbaniana, která je jedinou výhradně misijní univerzitou na světě.

Luděk Bárta

Generální shromáždění Papežských misijních děl – Lyon 2022 s blahorečením Pauline Jaricot

Po dvouleté přestávce, kdy se toto setkání uskutečňovalo pouze on-line přenosem, se ve dnech 16.–23. května 2022 konalo Generální shromáždění Papežských misijních děl ve francouzském Val-pré Centre v Lyonu, rodišti Pauline Jaricot. Zakladatelka Společnosti pro šíření víry byla ústředním tématem letošního shromáždění, na kterém Českou republiku zastupoval národní ředitel PMD jáhen Leoš Halbrštát.

Setkání bylo zahájeno představením nově jmenovaných národních ředitelů, přečtením poselství papeže Františka a vyřizením jeho pozdravů. V prvních dnech se scházeli zástupci jednotlivých zemí na společná kontinentální rokování nad vizí budoucnosti Papežských misijních děl a hledáním optimálního fungování struktury na celosvětové úrovni. Účastnili se přednášky o právním postavení PMD v rámci římské kurie, kterou přednesl Sekretář pro legislativní texty této instituce M. R. Juan Ignacio Arrieta Ochoa de Chinchetru.

Výroční zprávy o činnosti přednesli generální tajemníci jednotlivých misijních děl:

- za PMD šíření víry - P. Tadeusz Jan Nowak
- za PMD sv. Petra apoštola - P. Guy Bognon
- za PMD děti Sr. Roberta Tremarelli
- za Papežskou misijní unii P. Dinh Anh Nhue Nguyen, ředitel CIAM a ředitel Fides
- svou zprávu předložil také delegát za Administrativu Mons. Carlo Soldateschi

Všichni účastníci byli zároveň poutníky po stopách Pauline Jaricot. Navštívili baziliku Notre

POHLED DO HISTORIE MISÍ

Ve středu rovníkové Afriky

Napsal P. Jos. Daigre

Jdeme-li od ústí Konga vzhůru podél řeky až tam, kde se do něho vlévá Ubangi a potom vzhůru podél Ubangi, přijdeme brzy ke 4. stupni severní šířky a setkáme se s národem novým, s národem Bandův. Plémě Bandů má veliký počet kmenů, které před příchodem bělochů často mezi sebou válčily; přesto však zachovaly si tytéž mravy, tytéž zvyky, touž řeč a ještě dnes je slyšeti jednu řeč Bandů na všech přítocích

Ubangi. Nyní má každý kmen své vlastní území a jest úplně neodvislý. Avšak mezi kmeny, mezi vesnicemi, mezi rodinami je válka, bychom tak řekli, téměř ustavičná. Dříve než vytrhnou do boje, shromáždí se všichni bojovníci u náčelníka, jenž je držitelem modly války zvané „benže“. Všichni zdraví muži musí do boje; ve vesnici zůstanou toliko ženy a děti, k jejichž ochraně ustanoví sám náčelník několik mužův.

Výzbroj válečníkův sestává z těchto zbraní: ze tří nebo čtyř kopí, metacích nožů srovnaných na vnitřní straně štítu, jež válečník drží levou rukou, a konečně toulce, naplněného jedovatými šipami z luku.

Národní ředitel Leoš Halbrštát s africkými národními řediteli na generálním shromáždění v Lyonu.

Dame de Furviere, kde mladá Pauline skládala sliby, poté si prohlédli její rodný dům Maison de Lorette, rozjímali a slavili mši sv. u jejího hrobu v St. Nizier. Zamířili také do nedalekého městečka Ars, působiště svatého faráře Maria Vianneye – blízkého přítele a duchovního rádce Pauline Jaricot. Maria Vianney je patronem kněží, proto všichni využili možnost obnovit své kněžské sliby v místním kostele. Součástí pomyslného putování byla vernisáž výstavy

o zakladatelce a Spolku na šíření víry a Živého růžence, kterou zahájil Olivier de Germa, arcibiskup Lyonu společně s Prefektem Kongregace pro evangelizaci národů kardinálem Luisem Antoniem Taglem, který byl také přítomen na kolokviu o životě a významu Pauline Jaricot. V neděli (22. května 2022) bylo toto putování završeno blahořečením Pauline Jaricot v Eurexpo v Lyonu, jemuž kardinál Tagle předsedal.

Dokud trvá nepřátelství, pohřbívají Bandové své mrtvé vždy v močálu neb v potoce. Takovým způsobem zůstanou mrtví Bandové uchráněni doslova před zuby svých nepřátel. Neboť přijít nepřítel na stopu čerstvého rovu, nerozmýšlel by se mrtvolu z něho vykopati a snísti.

Když je boj skončen, všichni mrtví jsou snědeni od vítězů. Co se tkne zajatců, první zajatec je obětován; obětují jeho játra a srdce modle „benže“ na znamení vděčnosti. Po výpravě rozdělí se bojovníci o zajatce, z nichž učiní své otroky. Pokusí-li se ten nebo onen o útěk a je-li chycen, bývá bez milosti sněden. Přes to možno celkem říci, že osud otroků bandských není tak

neblahý jako otroků krajin jiných. Je pravda, že může být prodán kupcům arabským... Je dále pravda, že život otroka bandského, který se dopustil těžké viny, jako cizoložství, krádeže atd., je ve velikém nebezpečí. Ale vyjmouc tyto dva případy, jest u svého pána tak šťasten, jak jen černoch šťasten býti může. Často, je-li věrný, bývá dokonce i připuštěn do rodiny; jeho pán opatří mu ženu, a má právo nad chlapci, vzešlymi z tohoto manželství; dívky však náleží pánu.

Jednoho dne ubohá žena, zmírajíc hladu, vzala psa svému pánovi, a nesouc jej do lesa, chystala se svoji kořist si upéci. Najednou slyší křik a hrozný řev a v tom jest obklopena všemi

Papež František: Misie je zápalom víry, ktorá se nespokojuje sama se sebou

Pauline Jaricot s obľubou rýkávala, že cirkve je ze své podstaty misionářská, a proto má každý pokřtěný člověk poslání; či spíše sám je posláním. Pomáhat životu za tohoto vědomí je první službou Papežských misijních děl, připomněl papež účastníkům Generálního shromáždění. Předseda Papežských misijních děl Mons. Giampietro Dal Toso a 120 národních ředitelů se sešli na Generálním shromáždění v Lyonu u příležitosti blahorečení Pauline Jaricot, která před 200 lety založila jedno ze čtyř Papežských misijních děl – Dílo šíření víry.

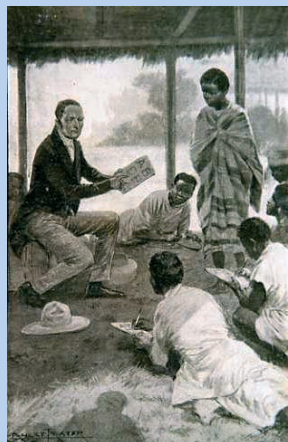
Pauline bylo 23 let, když toto dílo založila, aby podpořila misijní činnost církve. O několik let později podnítila vznik Živého růžence, sdružení věnovaného modlitbě a sdílení obětí. Pocházela ze zámožné rodiny, ale zemřela v chudobě: jejím blahorečením, vyzdvihl papež, cirkve dosvědčuje, že dokázala nashromáždít poklady v nebi. Tyto poklady pocházejí z odvahy sebedarování a odhalují tajemství života, který vlastnime jen tehdy, když jej darujeme, a opětovně nacházíme, pokud ho ztratíme.

Letošní výročí Papežských misijních děl

Letos, dodal František ve svém poselství, si však také připomínáme sté výročí povýšení Díla šíření víry, spolu s Dílem dětí a Dílem svatého Petra apoštola, na papežská. Na letošní rok rovněž připadá 150. výročí narození zakladatele Papežské misijní unie, blahoslaveného Paola Manny. Tato výročí, vysvětlil papež, jsou součástí oslav 400. výročí Kongregace pro evangelizaci národů, s níž jsou Papežská misijní díla úzce spojena a s níž spolupracují při podpoře církvi na územích svěřených tomuto dikasteriu, zřízenému k podpoře a koordinaci šíření evangelia v dosud neznámých zemích.

Slavnostního blahorečení Pauline Jaricot se 22. května 2022 zúčastnilo kolem 120 národních ředitelů PMD.

obyvateli vesnice. Nechtěla se podrobiti osudu, který ji očekával smrtí hladem, ale stala se sama pokrmem těch, které okradla.

Kdybyste, milí čtenáři, zakrátko na to byli bývali přítomni mému vyučování katechismu, byli byste zaslechli tuto rozmluvu dvou hošíků: „Ano“, řekl jeden, „tys jedl mou maminku; ale až vyrostu, však já ji dovedu pomstít!“ Byl to syn ubohé oběti a druhý byl synek katanův. Oba seděli u mě vedle sebe. Smířil jsem je, naučiv je poznávat pomstu Kristovu, tj. odpuštění.

Obrození tohoto lidu stalo se opravdu rychleji, než byl by kdo očekával. – Vizte na příklad tuto vesnici s domky z hlíny. Jsme ve vsi křesťanské, ve vsi svobody, ve „Sv. Jindřichu“. A ubozí tito lidé chápou také svoje štěstí. Byvše vyrváni hned v útlém věku za války své rodině a rodné obci, přecházeli jako otroci s pána

Církev a evangelizace

Papež zdůraznil, že evangelizační úsilí v církvi nikdy neselhalo a vždy zůstává jejím základním dynamismem. Proto vysvětlil, že podle apoštolské konstituce Praedicate evangelium o reformě římské kurie má nové dikasterium pro evangelizaci (někdejší Kongregace pro nauku víry spolu s Papežskou radou pro novou evangelizaci) převzít zvláštní úlohu, jímž je podpora misijního obrácení církve, které není proselytismem, ale svědectvím: znamená to vycházet ze sebe, abychom svým životem hlásali bezplatnou a spásanosnou lásku Boha k nám všem, kteří jsme povoláni být bratry a sestrami.

Misionářská konverze

Ve svém poselství pak František podtrhl tři aspekty, které díky působení Ducha svatého přispěly k šíření evangelia v dějinách Papežských misijních děl: misionářské obrácení, modlitbu a konkrétnost lásky. K prvnímu z nich upřesnil, že kvalita misie závisí na tom, nakolik vycházíme sami ze sebe, nesoustředíme se na svůj život, ale na Ježíše, který přišel, aby sloužil, a nikoli aby si nechal sloužit. Příkladem je Pauline Jaricot, která se snažila ztotožnit se svým Pánem i skrze utrpení, kterým procházela, aby

Kardinál Tagle na výstavě o díle Pauline Jaricot v Lyonu.

na pána, až Prozřetelností byli přivedeni až k „Otcí“, který je vykoupil. Pro ně otroctví skončilo, otroctví těla i duše. A tito přivádějí nyní zase děti své k nám, misionářům. Ale napřed třeba rozsévati, a proto prosíme Hospodina, aby seslal prostředky i dělníky potřebné k tomuto velikému dílu.

Článek vydaný ve Věstníku šíření víry, ročník I., květen – červen 1912.

v každém člověku zažehla plamen jeho lásky. V tom spočívá zdroj poslání, poznamenává papež, v horlivosti víry, která se nespokojuje sama se sebou, nýbrž která se skrže obrácení den za dnem připodobňuje Bohu, aby se skrže ní na cesty tohoto světa vylévalo Boží milosrdenství.

Modlitba

Pokud jde o modlitbu, František vyzdvihl, že je první formou misie. Není tudíž náhodou, že Pauline doprovodila Dilo šíření víry Živým růžencem, jako by chtěla zdůraznit, že misie začíná modlitbou a bez ní se nemůže uskutečnit. Pánův Duch nás totiž předchází a umožňuje všechny naše dobré skutky: primát má vždy Jeho milost. V opačném případě by se misie stala marným během.

Konkrétnost charity

A konečně třetí hledisko: materiální pomoc, konkrétnost charity. Pauline Jaricot se opírala o zmíněnou modlitební síť a zároveň uvedla do života sbírku darů ve velkém měřítku i tvůrčí formě a doprovodila ji informacemi o životě a činnosti misionářů. Příspěvky mnoha prostých lidí byly pro dějiny misíí prozřetelnostní, poukázal papež.

Po stopách Pauline Jaricot

Papež své poselství uzavřel přáním, aby Papežská misijní díla kráčela ve stopách velké misionářky Pauline Jaricot a inspirovala se její konkrétní vírou, odvahou a velkorysou tvořivostí.

Bronislava Halbrštátová
s využitím článku Vatican News

Nové misijní materiály

Misijní zápalky Pauline Jaricot

Zapalme svá srdce pro Boha. Při používání těchto zápalek můžete krátkou modlitbou pamatovat na potřebné v misiích. Když je budete používat při zapalování svíček ke společné modlitbě, mohou Vám připomenout společenství modlitby těch, kterým v misiích pomáháme. Zápalky nám „posvítí“ na důležitost a aktuálnost světových misíí a připomenou nám i to, že právě na tento účel můžeme věnovat výtěžek jednoho dne.

Misijní kalendář 2023 Rwanda

Misijní kalendář na rok 2023 představuje africkou zemi Rwanda, ale najdete v něm i misijní fotografie z ČR. Jako doprovodné texty, které vás budou provázet celým rokem, jsme tentokrát vybrali citáty světců, jejichž svátek v kalendáři připomínáme. Kalendář je opět koncipován jako dvoutýdenní, se jmenným i liturgickým kalendářem a dostatkem místa pro vaše poznámky. V případě zájmu o více kusů (objednávka např. pro farnost) se prosím obraťte na svého diecézního ředitele.

Pauline Jaricot a Živý růženec

Úraz Pauline Jaricot v mládí, a následné potýkání se s těžkými psychickými následky, vedlo k duchovnímu zlomu, který byl zásadní nejen pro její vnitřní život, ale také pro její společenské působení. Rozmařilá dívka z bohaté katolické rodiny v Lyonu, která vedla čilý společenský život, složila slib čistoty a zasvětila se církvi. To se zřetelně projevilo v jejím vztahu k druhým, zejména láskou k chudým. Její srdce bylo živeno modlitbou, eucharistickou adorací a věrnou úctou k Panně Marii. Silně vnímá, že obyčejní dělníci v nově industrializované společnosti nemají čas na nic jiného, než těžkou, každodenní dřinu, a touží pro ně vytvořit důstojné podmínky k životu. Vedena svým bratrem Philéasem, zakládá skupinku dělnic, které se scházejí k modlitbě a podpoře dobročinnosti.

Silnou stránkou Pauline Jaricot byla víra a tvořivost. Žila v době těsně po Francouzské revoluci, která byla zároveň obdobím velké misijní obnovy. Dostala jednoduchý nápad, který však měl obrovský univerzální dosah. Řekla si: dejme dohromady deset lidí, kteří se budou pravidelně modlit, budou šířit informace o misích a věnují ze své kapsy drobnou minci. A pak se každý z nich pokusí najít deset dalších takových lidí... Z deseti lidí se staly stovky, tisíce, statisíce a miliony. A s přibývajícím počtem lidí se množily i mince.

Dejme dohromady deset lidí

Genialita Pauline spočívá v tom, že k úsilí o misie mobilizovala všechny lidi, se kterými se setkávala. Netýkalo se to jen kněží a řeholníků, ale úplně všech křesťanů. Svým nadšením a neúnavnou snahou docílila toho, že se všichni křesťané spojili do jednoho spřízněného sdružení – Díla šíření víry, které funguje už 200 let, a dnes ho známe jako Papežské misijní dílo šíření víry. Právě s ním je spojena sbírka na Misijní neděli, která je výjimečná tím, že se

Ikonařské zobrazení růžencových tajemství.

předposlední říjnovou neděli koná ve všech katolických kostelích na celém světě.

Posedlá láskou ke Kristu a jeho církvi, zakládá tedy Pauline Dílo šíření víry, jehož hlavním cílem je podpora misí. Poté, co více než tři roky podporovala horlivost svých spolupracovníků, přenechala vedení této misijní práce svému nástupci. Odchází do ústraní, modlí se, medituje. Duší je cele ponořená do modlitby, ale zároveň si uvědomuje nutnost vyjít do světa. Láska ke Kristu ji naplňuje, ale také nutí jednat. „Nesmírná touha milovat, sžíravá touha vlastnit svého Boha ve mně vyvolala touhu jednat také pro jeho slávu. Cítila jsem, že ten, kdo mě opojil touto řekou lásky, po mně něco chce... Vždycky jsem měla tajnou předtuchu, která mi říkala: ‚Bůh chce, abys žila pro jeho slávu! Jsi

vyhrazena k naplnění skrytých cílů,““ poznamenává si do svého duchovního deníku.

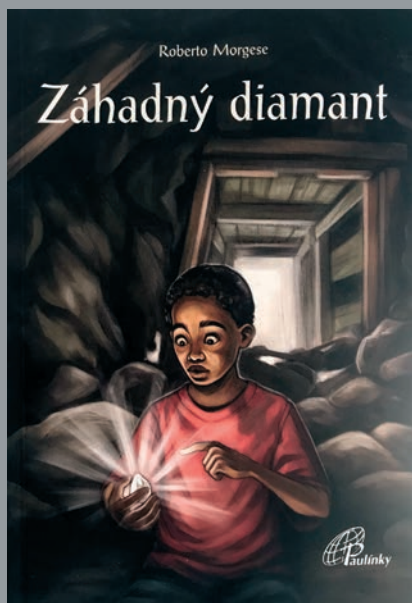
Jak odvrátit bouři

Vnitřním světlem si uvědomovala nebezpečí, které hrozilo společnosti a Francii, a děsila se stále rostoucího pokroku bezbožnosti, obrovského přílivu špatných knih, nedůvěry, které

Nové misijní materiály

Záhadný diamant

Knihu o africkém chlapci jménem Kito, který těžce pracuje v koltanovém dole v Kongu a jednoho dne najde záhadný diamant, napsal italský učitel Roberto Morgese. Věnuje se inovativní didaktice a hodnotově zaměřené příběhy píše pro své žáky, kteří pak rozhodují, zda konkrétní příběh bude publikován i veřejně. Vydalo nakladatelství Paulinky v roce 2022, brožovaná, 176 stran.

přímo útočily na náboženství, víru a morálku a také projevů učení, které rozvracely veškerou pravdu. Proto chtěla zasáhnout. Zamýšlí se a ptá se sama sebe: „Není na čase hledat ve víře způsob, jak odvrátit bouři?“

Spontánně se obrací k Panně Marii. Přemýšlí o tom, jaké plody může v duších přinést modlitba růžence, a to, jak při modlitbě hlasitě, tak při tichém rozjímání o tajemstvích. Vedena Duchem svatým založila své druhé velké dílo – Živý růženec: „Slyšela jsem o obdivuhodných účincích svatého růžence a doufala jsem, že kdyby se mi podařilo tuto pobožnost ve Francii oživit, uklidnila by hněv nebes a přinesla by duším plody života. Chyběla mi však záminka, a nakonec mi ji božská dobrota ráčila poskytnout tím, že inspirovala jednoho z nejvěrnějších Mariiných služebníků, aby mi navrhl založit malý spolek, jehož cílem by bylo šířit tuto zbožnost. Tehdy jsi mi, ó můj Bože, vnukl myšlenku využít příležitosti a založit Živý růženec,“ vysvětluje své pohnutky přítelkyni. „Příliš dlouho byla tato oddanost přenechávána profesionálním ctitelům, s odůvodněním, že jsou staří nebo nemají co dělat, což byl velmi falešný předsudek... Zlo dlouho rostlo a oddanost Bohu, která se už ani neodvažovala projevit, přesto zůstávala v každé dobré duši jako oheň skrytý pod popelem... Museli jsme využít prostředky, které samo nebe seslalo: sklonit se před spravedlivým Božím hněvem a snažit se získat co nejvíce milosti přinášejících spásu skrze pokání a změnu lidského smýšlení... Růženec nabízel toto všechno, ale nejdůležitější a nejtěžší bylo, aby ho přijaly masy... Tyto obtíže, troufám si říci nepřekonatelné, a přesto nutné k překonání, daly vzniknout Živému růženci...“

Živý růženec je určen pro obyčejné věřící, jak se u nás říká: hrubozrné křesťany, aby je prostřednictvím růžencových korálků přivedl k Marii. „Pokud jde o mě, mohla bych o růžencové pobožnosti říci to, co se připsuje Moudrosti: S ní se mi dostalo všeho dobrého... Díky ní jsem pochopila, že ponížení srdce a modlitba založená na důvěře v zásluhy Božího Syna jsou jediným prostředkem, jak v duši nastolit vládu

pokoje. Díky ní se má mysl ještě více odpoutat od všech úvah lidské moudrosti, aby mohla doufat ve spásu světa pouze v tajemství života a smrti Boha, který se stal člověkem a obětí své lásky. Díky svatému růženci se mé srdce odvážilo spojit svůj hlas s hlasem Boha Spasitele, jehož slzy, chudoba a utrpení nikdy nepřestaly připomínat prosby modlitby Otče náš.“

O Živém růženci dále říká: „Zdalo se, že tento prostředek svým neotřelým způsobem přichází na pomoc slabosti vašich dětí a omlazuje starobylost a pevnou zbožnost růžence. Jako nová a milostiplná zbožnost a vzácný lék, byl nad očekávání dychtivě přijat. Od té chvíle začala pro Francii nová vlna zázraků a milostí.“

**Jana Trojovská s využitím knihy Pauline Jaricot
Le Rosaire Vivant, Lethielleux, 2011**

Nové misijní materiály

Bůh žije

Knihla o zázracích je inspirovaná skutečnými událostmi, které lze zažít na cestě s Bohem. Napsal a ilustroval Tomáš Velzel. Určeno pro děti i dospělé. 52 stran, formát 15 × 21 cm. Vydáno v roce 2022.

Milí přátelé misíí, rádi bychom nabídli tuto modlitbu také vám všem, kteří jste se ještě do našeho společenství **Misijní růže**, Živého růžence za misie, nepřidali. Spolu s miliony věřících na celé Zemi můžete v této modlitbě rozjímat, nacházet klid, doufat a prosit o změnu i vy. Pravidelnou modlitbou pomůžete rozvíjet krásný duchovní květ a zároveň tím podpoříte nejpotřebnější v misiích. Jejich vděčnost se bude odrážet ve stejných modlitbách za vás a vaše blízké. Pokud se přihlásíte do Misijní růže, bude za vás navíc každý den sloužena ve vatikánské bazilice sv. Petra mše svatá, která je věnována všem živým i zemřelým členům a dobrodincům PMD.

POZVÁNKA

Misijní setkání (nejen) dětí 8. října 2022 ve Slaném

Program:

- Mše sv. v kostele sv. Gotharda (9:45)
- Oběd z vlastních zdrojů v klášteře karmelitánů

Odpolední program ve skupinách:

- putování na Slánskou horu s Pauline Jaricot
- putování za osobnostmi Slaného
- společné hry na zahradě

Předpokládané ukončení v 15:30

Pro lepší organizaci prosíme případné zájemce o předběžnou registraci na náš e-mail: misie.praha@seznam.cz se jménem vedoucího, kontaktem a předpokládaným počtem a věkem dětí, ideálně **do 6. 10. 2022**. Těšíme se na vás!

Poselství Svatého otce ke Světovému dni misií 2022

„Budete mými svědky“ (Sk 1,8)

Milé sestry, milí bratři,

tato slova pronesl zmrtvýchvstalý Ježíš ke svým učedníkům těsně před svým nanebevstoupením, jak líčí Skutky apoštolů: „*Ale až na vás sestoupí Duch Svatý, dostanete moc a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku a Samařsku, ano až na konec země*“ (Sk 1,8). Právě tato slova jsou tématem Světového dne misií v roce 2022, který nás jako vždy pobízí, abychom žili tento misijní rozměr ve vlastní církvi. V letošním roce je pro nás tento den příležitostí,

abychom si připomněli několik významných výročí pro život církve a její poslání. Je to 400. výročí založení *Kongregace de Propaganda Fide* (dnes nese název Kongregace pro evangelizaci národů) a 200. výročí Díla šíření víry, které spolu s Dílem dětí a Dílem sv. Petra apoštola bylo před sto lety uznáno za dílo „papežské“.

Zastavme se u tří klíčových výpovědí, které vyjadřují tři základní pilíře života a poslání učedníků: „*Budete mými svědky*“, „*až na konec země*“ a „*dostanete moc Duchu Svatého*“.

1. „Budete mými svědky“ – Všichni křesťané jsou povoláni, aby svědčili o Kristu

Tato výpověď tvoří střed a jádro učení, které Ježíš předává učedníkům, když je posílá do světa. Všichni učedníci se mají stát Ježíšovými svědky díky milosti Ducha Svatého, kterou obdrží. Budou jimi ustanoveni skrze milost, ať půjdou kamkoli, ať budou kdekoli. Kristus je první, kdo byl poslán jako Otcův misionář (srov. Jan 20,21) a jako takový je jeho „svědek hodný víry“ (srov. Zj 1,5). Stejně tak je povolán každý křesťan, aby svědčil o Kristu. Církev, společenství Kristových učedníků, nemá jiné poslání než hlásat světu evangelium, vydávat svědectví Kristu. Identitou církve je evangelizace.

Když se společně znovu do hloubky zamyslíme nad textem, najdeme několik stále aktuálních aspektů poslání, kterým Kristus pověřil své učedníky: „*Budete mými svědky.*“ Množné číslo klade důraz na *komunitní a církevní povahu* misijního povolání učedníků. Každý pokřtěný je povolán k misii v církvi a je poslaný církvi. Misie je proto společnou, nikoli individuální záležitostí, probíhá ve spojení se společenstvím církve, nikoli z vlastní iniciativy. Pokud někdo z určitých velice specifických okolností vykonává evangelizační poslání sám, má a musí tak činit vždy ve spojení s církvi, která ho vyslala. Jak učí sv. Pavel VI. v apoštolské exhortaci *Evangelii nuntiandi*, která je mi tak blízká: „Evangelizace není nikdy pro nikoho jen osobní, izolovanou činností, naopak, je to činnost hluboce církevní. Jestliže tedy i ten úplně neznámý hlasatel evangelia, katecheta nebo duchovní pastýř káže radostnou zvěst, třeba i na tom nejdolejší místě, jestliže tam shromažďuje svou malou obec nebo udílí svátosti, i kdyby tam byl jen on sám, i v takovém případě je zcela jistě jeho činnost svázána s evangelizační činností celé církve, a to nejen institucionálními pouty, nýbrž i neviditelnými svazky, jež kořeně v Boží milosti.¹ Ne náhodou posílá Ježíš

své učedníky ve dvojicích; svědectví křesťanů o Kristu má především komunitární charakter. Proto je velice důležitá přítomnost komunity, byť malé, která misii provádí.

Učedníci jsou vyzýváni, aby prožívali svůj *osobní život v misijním duchu*: Ježíš je poslán do světa nejen proto, aby se misii věnovali, ale především aby byli misii, kterou jim Pán světil. Aby nejen vydávali svědectví, ale především aby byli Kristovými svědky. Jak říká apoštol Pavel velice působivými slovy: „*Stále prožívám na svém těle Ježíšovo umírání, aby i Ježíšův život byl patrný na našem těle*“ (2 Kor 4,10). Podstatou misie je svědčit o Kristu, tedy o jeho životě, utrpení, smrti a zmrtvýchvstání z lásky k Otci a k lidstvu. Není náhodou, že apoštolové hledali náhradníka za Jidáše mezi těmi, kdo byli svědky Pánova zmrtvýchvstání (srov. Sk 1,22). Musíme svědčit o Kristu, a to zmrtvýchvstalem, a o jeho životě se máme podělit s ostatními. Kristoví misionáři nejsou poslání proto, aby hlásali sebe, aby ukázali své přesvědčivé vlastnosti a schopnosti nebo manažerské vloh. Naopak, mají tu velikou čest přinášet Krista slovem i skutkem, zvěstovat všem radostnou zvěst o jeho spáse s radostí a upřímností jako první apoštolové.

Ve své podstatě je proto skutečným svědkem „mučedník“, ten, kdo dává pro Krista život, odpovídá na dar, kterým Kristus daroval sebe sama. „Základní motivací k evangelizaci je Ježíšova láska, kterou jsme přijali, zkušenost, že jsme byli spaseni, jež nás vede k tomu, abychom ho milovali stále více.“² Nakonec, co se týče křesťanského svědectví, zůstávají stále v platnosti slova sv. Pavla VI.: „*Dnešní člověk raději naslouchá svědkům, kteří něco dokazují činy, než učitelům, kteří to vykládají slovy, a učitelům naslouchá jen tehdy, jsou-li zároveň i svědky.*“³ Pro předávání víry je tedy zásadní, aby křesťané svědčili o evangeliu svým životem. Na straně druhé je stále nezbytná úloha zvěstovat Krista a jeho poselství. Svátý Pavel VI. pokračuje totiž takto: „*Ano, toto slovní hlásání radostného poselství je vždy nepostradatelné. (...) Slovo*

zůstává stále aktuální, zejména je-li nositelem Boží moci. A proto zůstává aktuální i výrok svatého Pavla: „Věřte... z hlásání. ‘Je to právě slovo, jež přivádí k víře ty, kdo je slyší.’“⁴

Při evangelizaci jde příklad křesťanského života a zvěstování Krista ruku v ruce. Jedno slouží druhému. Jsou to dvě plíce, jimiž dýchá každé společenství, které chce být misijní. Toto úplné, věrné a radostné svědectví o Kristu bude zajisté přitažlivou silou pro růst církve i ve třetím tisíciletí. Proto vybízím všechny, aby s odvahou, upřímností a parresii prvních křesťanů vydávali slovem a skutkem svědectví o Kristu ve všech oblastech života.

2. „Až na konec země“ – evangelizační poslání je univerzální a stále aktuální

Když se zmrtvýchvstalý Pán obrací ke svým učedníkům, vybízí je, aby byli jeho svědky „v Jeruzalémě, v celém Judsku a Samařsku,

ano až na konec země“ (Sk 1,8). Do popředí zde vystupuje univerzálnost poslání učedníků. Z geografického hlediska je zde čitelný jakýsi „odstředivý“ pohyb, jakoby v soustředných kruzích, které mají svůj počátek v Jeruzalémě, jenž byl v židovské tradici považován za střed světa. Tedy od Jeruzaléma přes Judeu a Samařii, až na „konec země“. Učedníci nejsou poslání, aby dělali nábor, nýbrž aby hlásali evangelium. Křesťan nedělá nábor. Apoštolské skutky popisují tento misionářský postup a přinášejí tak krásný obraz církve „vycházející“ k druhým, aby naplňovala své povolání svědčit o Kristu. Směr jim udává Boží prozřetelnost skrze konkrétní okolnosti života. První křesťané byli v Jeruzalémě pronásledováni, a proto se rozprchli do Judska a Samařska a všude svědčili o Kristu (srov. Sk 8,1.4).

Něco podobného se odehrává v současné době. Z důvodů náboženského pronásledování, kvůli válkám a násilí je mnoho křesťanů nuceno prchat ze své vlasti do jiných zemí. Jsme vděční těmto bratřím a sestrám, že se neuzavřeli do

svého utrpení, ale svědčí o Kristu a Boží lásce v zemích, které je přijímají. K tomu je vyzýval sv. Pavel VI., když hovořil o „*odpovědnosti, kterou mají přistěhovalci vůči zemím, které je přijímají*“.⁵ Stále více si uvědomujeme, jak přítomnost věřících různých národností obohacuje tvář farností a činí je tak více všeobecnými, více katolickými. Nelze proto podceňovat pastorační péči o migranty, protože může pomoci i místním věřícím, aby nově objevili křesťanskou víru, kterou přijali.

Jít „*až na konec země*“ je pro Ježíšovy učedníky všech dob velkou výzvou. Stále více je musí vést k tomu, aby vykročili za hranice svých obvyklých lokalit a nesli dál svědectví o Kristu. Přes všechny výhody moderního cestování jsou i dnes na světě území, kam Kristovi misionáři ještě nedonesli radostnou zvěst o jeho lásce. Žádná oblast lidského života nemůže stát mimo pozornost misijního poslání Kristových učedníků. Kristova církev bude stále vycházet vstříc novým obzorům země, ať již sociálním nebo existenciálním. Půjde za lidmi do všech míst a prostředí na okraji společnosti a bude vydávat svědectví o Kristu a jeho lásce všem lidem ze všech národů, kultur, jakéhokoli společenského postavení. V tomto duchu půjde vždy o *missio ad gentes*, jak nás tomu naučil 2. vatikánský koncil, protože církve se musí stále snažit překračovat svůj stín, vycházet za své hranice a všude svědčit o Kristově lásce. Na tomto místě bych chtěl vděčně vzpomenout na všechny misionáře, kteří položili svůj život za to, aby vyšli „ven“ a stali se zosobněním Kristovy lásky ke všem bratřím a sestrám, se kterými se setkali.

3. „Dostanete moc Ducha Svatého“ – nechat se posilovat a vést Duchem Svatým

Když zmrtvýchvstalý Kristus vysílal své učedníky, aby byli jeho svědky, slíbil jim také milost potřebnou pro tuto velkou zodpovědnost: „*Až na vás sestoupí Duch Svatý, dostanete moc*

a budeteými svědky“ (Sk 1,8). Jak popisují Skutky apoštolů, bezprostředně po seslání Ducha Svatého na Ježíšovy učedníky bylo zvěstováno poprvé kérygma neboli zvěst o smrti a zmrtvýchvstání Krista v misijním proslavu svatého Petra k obyvatelům Jeruzaléma. Ježíšovi učedníci, dříve tak slabí, vystrašení a uzařvení, zahajují éru evangelizace světa. Jsou posílení Duchem Svatým, který jim dodal odvahy a moudrost, aby všem vydávali svědectví o Kristu.

Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „*Ježíš je Pán*“ (1 Kor 12,3), stejně tak žádný křesťan nikdy nemůže vydat skutečné a ryzí svědectví o Kristu bez inspirace a pomoci Ducha Svatého. Je třeba, aby každý Kristův učedník, každý misionář, poznal, jak zásadní je působení Ducha Svatého. S ním má prožívat každodenní život a z něj čerpat neustálou sílu a inspiraci. Dokonce právě tehdy, když cítíme únavu a jsme bez motivace, když jsme zmatení, pamatujme na Ducha Svatého, na něj se obracejme v modlitbě. Znovu bych rád zdůraznil, že modlitba k Duchu Svatému má zásadní úlohu v misijním životě. On nás může občerstvit a posílit, protože je nevyčerpitelným božským pramenem nové energie a radosti ze života s Kristem a s druhými. „*Obdržet radost Ducha, to je milost. A je to jediná síla, kterou můžeme mít, abychom kázali evangelium a vyznávali víru v Pána.*“⁶ Duch Svatý hraje v misií hlavní roli. Právě on daruje správné slovo ve správný okamžik a správným způsobem.

Výročí letošního roku chceme prožívat s pohledem na Ducha Svatého a jeho působení. Založení Kongregace pro šíření víry v roce 1622 bylo vedeno touhou podporovat misijní poslání na nových územích. Byla to prozřetelná intuice! Kongregace měla zásadní vliv na evangelijní poslání církve, které se stalo nezávislým na zásahu světské moci a mělo za cíl vybudovat místní církve, které jsou dnes velmi živé. Je naší touhou, aby jako ve čtyřech minulých staletích pokračovala ve světle a v síle

Ducha Svatého a zintenzivňovala svou práci na koordinaci, organizaci a animaci misijních aktivit církve.

Týž Duch Svatý, který vede univerzální církev, inspiruje k mimořádnému poslání i prosté lidi. Tak tomu bylo v případě francouzské dívky, Pauline Jaricot, která přesně před 200 lety založila Sdružení pro šíření víry. Její blahorečení oslavíme v tomto jubilejním roce. Navzdory těžkým zdravotním podmínkám odpověděla na Boží inspiraci, aby vytvořila modlitební síť a sbírku na misie, aby se tak věřící mohli aktivně účastnit misie „až na konec země“. Z tohoto geniálního nápadu vznikl Světový den misí. Ten slavíme každým rokem a sbírka z každého společenství je určena pro všeobecný fond, díky kterému papež podporuje misijní aktivity.

Na tomto místě připomenu i francouzského biskupa Charlese de Forbin-Jansona, který založil „Dílo dětí“, aby šířil misie mezi dětmi s mottem: „*Děti evangelizují děti, děti se modlí za děti, děti pomáhají dětem na celém světě*“. Myslím také na paní Jeanne Bigardovou, která založila „Dílo sv. Petra apoštola“ na podporu seminaristů a kněží v misijních zemích. Tato tři misijní díla byla uznána jako „papežská“ právě před sto lety. A právě z inspirace a pod vedením Ducha Svatého bl. Paolo Manna, který se narodil před sto lety, založil současnou „Papežskou misijní unii“, aby oživil a povzbudil misijního ducha mezi kněžími, řeholníky a řeholnicemi a v celém Božím lidu. Zmiňuji tato čtyři papežská díla kvůli jejich velkým historickým zásluhám a zvu vás, abyste se spolu s nimi v tomto mimořádném roce radovali a děkovali za aktivity, které proběhly na podporu evangelizační misie jak v univerzální církvi, tak v místních církvích. Přeji si, aby místní církve našly v těchto dílech pevný nástroj pro oživení misijního ducha Božího lidu.

Milé sestry, milí bratři, i nadále sním o misijní církvi a o novém období misijní činnosti křesťanských komunit. Opakuji Mojžíšovu prosbu

za Boží lid na cestě: „*Kéž by Hospodín udělal z celého národa proroky*“ (Nm 11,29)!

Ano, kéž bychom v církvi byli všichni tím, čím už díky křtu jsme: Pánovi proroci, svědci, misionáři! Přinášíme svědectví v síle Ducha Svatého až na konec země. Maria, Královno misíí, oroduj za nás!

Dáno v Římě u Sv. Jana Lateránského dne 6. ledna 2022, na slavnost Zjevení Páně

František

- 1 Pavel VI., apoštol. exhortace Evangelii nuntiandi, č. 60, Praha, Zvon 1990.
- 2 František, apoštol. exhortace Evangelii gaudium, č. 264, Praha, Paulínky 2014.
- 3 Evangelii nuntiandi, č. 41.
- 4 Tamtéž, č. 42.
- 5 Tamtéž, č. 21.
- 6 Poselství k Papežskému misijnímu dílu, 21. května 2020, Praha, ČBK 2020.

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 23. října 2022

Milí přátelé misí,

příští neděli budeme slavit jako každý rok Světový den misí, Misijní neděli. Téma „*Budete mými svědky*“ (Sk 1,8) zvolil Svatý otec s naléhavostí dnešní doby, abychom v duchu těchto slov žili misijní rozměr ve vlastní církvi, ve svém okolí, ale také s Církví celosvětovou.

V letošním roce je pro nás tento den příležitostí, abychom si připomněli několik významných výročí. Je to 400. výročí založení Kongregace de Propaganda Fide, dnes nese název Kongregace pro evangelizaci národů, a 200. výročí Díla šíření víry, které spolu s Dílem dětí a Dílem sv. Petra apoštola bylo před sto lety uznáno za dílo „papežské“.

Duch Svatý dovede inspirovat k mimořádnému poslání kohokoli i prosté lidi. Tak to bylo i v případě Pauline Jaricot, která přesně před 200 lety založila Sdružení pro šíření víry. Její blahorečení jsme oslavili letos v květnu ve francouzském Lyonu. Navzdory těžkým zdravotním podmínkám odpověděla na Boží volání tím, že vytvořila modlitební síť a sbírku na misie, aby se tak věřící mohli aktivně účastnit misie „*až na konec země*“. Z tohoto geniálního nápadu vznikl Světový den misí. Ten slavíme každým rokem a sbírka z každého společenství je určena pro všeobecný fond tohoto díla, díky kterému papež podporuje misijní aktivity.

Za modlitby a veškerou podporu papežských misí Vám upřímně děkuji. Z fondu Papežského misijního díla šíření víry v České republice jsme v letošním roce pomohli chudým lidem v Zambii, Bangladéši, Indii, na Srí Lance, Paraguay a Papui Nové Guinei částkou skoro 17 milionů korun. V těchto zemích podporujeme katechisty, místní křesťanská rádia, stavby a opravy kostelů, řeholních domů a kaplí. Pomáháme lidem zlepšovat životní podmínky, vzdělávat se a více poznávat Boha. Podáváme pomocnou ruku všem potřebným.

Papež František, jak na sebe prozradil v Poselství k letošní Misijní neděli, má velký sen. Sen o misijní církvi a o novém období misijní činnosti křesťanských komunit podle Mojžíšovy prosby za Boží lid: „*Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky*“ (Nm 11,29)! Pomozme tento jeho sen uvádět ve skutečnost a budme všichni tím, čím už díky křtu jsme: Pánovi proroci, svědci, misionáři! Přinášíme svědectví v síle Ducha Svatého až na konec země.

Za Vaši snahu být misionářem ve svém okolí a štědrost při misijní sbírce Vám děkuje a ze srdce Vám i Vaším blízkým žehná

Jáhen Leoš Halbrštát, národní ředitel Papežských misijních děl v České republice

Celostátní setkání mládeže Hradec Králové

Národní kancelář PMD nabídla účastníkům dvě tvořivé dílny. Zdobení svíček dle vzoru nebo podle vlastní inspirace ukazovala asistentka Bronislava Halbršátová.

Setkání mladých lidí od 14 do 26 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společnosti svých vrstevníků, se konalo v Hradci Králové od 9. 8. do 14. 8. 2022.

Výsledkem byly opravdu krásné výtvary, které si pak účastníci odvezli do svých domovů.

V sobotu se vařilo podle misijních receptů ze Zambie pod vedením pražské diecézní ředitelky sr. Angeliky Pintířové. Pomoci se setkáním přijela také diecézní ředitelka z Brna Jana Zehnalová.

Smažily se například housenky...vařila se kukuřičná nshima...nebo dýňové listy s arašídý...

Základní suroviny na přípravu (některé přímo ze Zambie) věnovala paní Kateřina Janečková ze Sudoměřic, která kromě toho poskytla také recepty a radu, jak správně míchat nshimu.

Všechny pokrmy pak vytvořily pětichodové menu, které se servírovalo venku.

Každá z pěti skupin připravovala vlastní pokrm v polních (misijních) podmínkách.

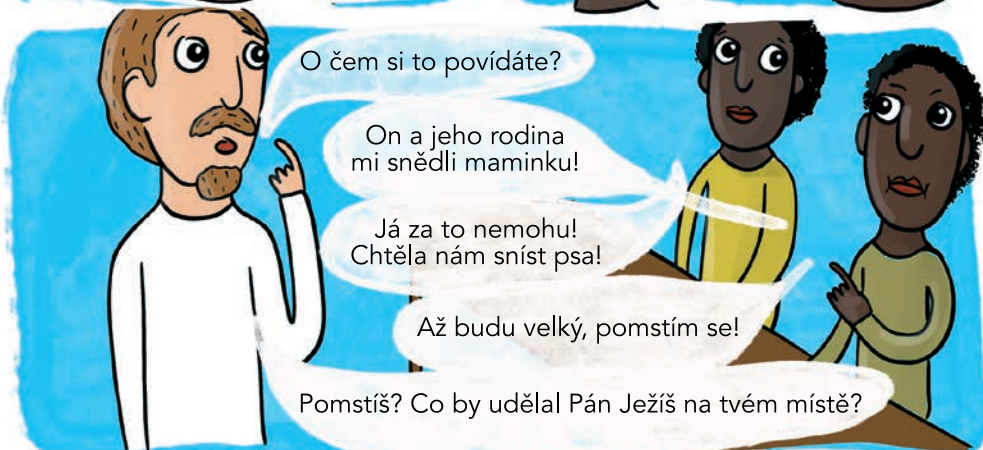
Ochutnat mohli také náhodní kolemjdoucí.

VELKÝ HLAD

příběh otrokyně

hodina katechismu

Misijní neděle letos slavíme 23. října

V neděli 23. října 2022 společně oslavíme již 96. Světový den misíí. Jako každý rok pro vás Papežská díla připravila inspiraci, kterou můžete využít jako přípravu na Misijní neděli.

Nově se mezi naše materiály přidává **Novéna před Misijní nedělí**. Členové PMD ji dostávají společně s podzimním Misijním zpravodajem, jehož je pravidelnou přílohou. Ostatní si ji mohou stáhnout z misijního webu pod záložkou Zapijte se – Misijní neděle – Náměty ke slavení nebo si o ni napsat do Národní kanceláře.

Pro práci s dětmi můžete využít i naše další nové materiály – Kreslený misijní kalendář pro děti nebo Misijní putování s živým růžencem. Vše najdete ke stažení na www.missio.cz.

Nové misijní materiály

Novéna před Misijní nedělí

Milí přátelé,

I letos si vás dovolujeme pozvat k přípravě na Misijní neděli. Tentokrát jsme pro vás připravili ve spolupráci s Národní kanceláří PMD ze Slovenska a z fialovská nově, ve které představíme 9 světců – misijníků, kteří kráčeli ve stopách Pauline Jantice, zakladatelky dnešního Papežského misijního díla šíření víry.

Pauline dala Papežským misijním dílům do rukou dva nástroje, pomocí nichž mohou měnit svět k lepšímu: modlitba a dílcovství. Staletými křesťany jsme tehdy, když důvěřujeme Bohu, modlime se a zároveň jsme připraveni udatel něco konkrétního ke zmírnění utrpení v tomto světě.

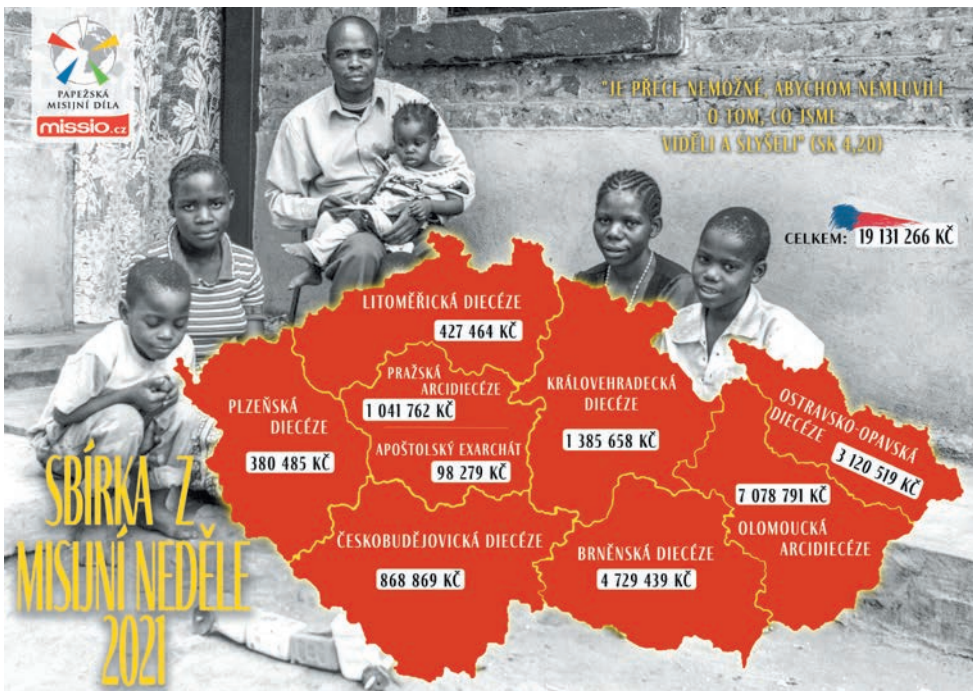
„Nestápe se zlénou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děláte a předkládáte své zádost Bohu.“ (1P 4,6)
„Nestápejte se na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí.“ (Zl 13,16)

Úkoly, které mají Papežská misijní díla ve všech zemích svého působení, jsou především:

- Podpora mladých Církví
- Pomoc nejchudším v jejich zemích
- Péče o budoucí kněze
- Podpora dětí na cestě k lepší budoucnosti
- Pomoc misionářům v misijních zemích
- Podpora uvědomění si misijního poslání u všech pokřtěných

Každý den naší devítidenní cesty bude patřit jednomu světcu misijníků, který svým životem a činností tyto úkoly plnil. V modlitběn úmysly jednotlivých dní si připomeneme, jak naplnit misijní poslání, ke kterému jsme skrze svůj křest zavázáni my všichni. Každý zítel na konci nám může poskytnout při reflexi, rozjímání nebo jako myšlenka dne. Nověnu každý den uzavírá modlitba papeže Františka, která vznikla u příležitosti Světového dne modlitby za misie 2019. Najdete ji na poslední stránce, spolu s modlitbou Pauline Jantice, jejíž zaslouhu se každou Misijní nedělí ve všech kostelích světa pořádá sbírka na podporu celosvětové círve.

missio.cz

● Kontakt

Papežská misijní díla, Na Kropáčce 30/1,
500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882,
pmd@missio.cz, www.missio.cz

Číslo účtu: 72540444/2700 UniCredit Bank
Czech Republic, a.s., pobočka Hradec Králové

Facebook: [https://www.facebook.com/
PapezskaMisijniDila](https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila)

Twitter: https://twitter.com/missio_cz

YouTube: [https://www.youtube.com/user/
missio cz](https://www.youtube.com/user/missio cz)

Kino Missio: <https://kino.misijnidila.cz/>

Instagram: [https://www.instagram.com/
pmd_missio_cz/](https://www.instagram.com/pmd_missio_cz/)

● Základní variabilní symboly

Projekty PMD

VS 999 Papežská misijní díla
(necháváte rozhodnutí na PMD)

Nebo si vyberte z naší nabídky:

VS 10 Podpora základní světové misijní
činnosti Církve

VS 30 Podpora bohoslovců v misiích

VS 40 Pomoc dětem v misiích

VS 321 Mešní intence misionářům

Tradiční akce PMD

VS 140 Pohled pro misie

VS 141 Misijní štrůdlování

VS 240 Jeden dárek navíc

VS 640 Misijní jarmark

VS 740 Misijní kalendář

VS 840 Misijní koláč

VS 888 Chléb pro misie

VS 940 Misijní bonbónek

DŮLEŽITÉ

- 1 Jestliže chcete poslat finanční dar na misie, pomůže nám, když se přihlásíte do Dárcovství, kde dostanete členské číslo.
- 2 Pokud máte členské číslo přidělené, používejte ho jako specifický symbol (SS).
- 3 Při zaslání darů uveďte, prosím, variabilní symbol (VS), který určuje, kde bude Váš dar pomáhat.
- 4 Ze všech darů pro PMD lze uplatnit odpočet z daní. Na vyžádání Vám rádi vystavíme potvrzení. K správnému rozpoznání slouží u členů SS. Nečleny prosíme, aby v poznámce uvedli svoji adresu.

● Členské aktivity PMD

Staňte se členy PMD, vyberte si a zapojte se:

Dárcovství – finanční podpora misí

Misijní růže – denní modlitba jednoho desátku růžence za misie

Misijní klubko – pro děti, denní modlitba za děti světa, týdenní spojení na Misijní bonbónek

Misijní klub – denní modlitba za misie, týdenní spojení na Chléb pro misie, podpora aktivit PMD

Adorace pro misie – duchovní podpora misí

Misijní unie – pro kněze, řeholníky a laiky – otevřenost pro misijní spolupráci

Pauline Jaricot

1822 - 2022

200. výročí

šíření víry

MISIJNÍ NEDĚLE

Světový den misí

23. 10.
2022

„Budete mými svědky“ (Sk 1,8)

Papežské misijní dílo šíření víry : č. ú.: 72540444/2700, variabilní s.: 10

Za vaše modlitba dary DĚKUJEME!